

Sygn. akt III AUa 529/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Krystyna Smaga
Sędziowie:	SA Barbara Hejwowska SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz (spr.)
Protokolant: sekr. sądowy Maciej Mazuryk	

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2013 r. w Lublinie

sprawy Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o podwyższenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu

z dnia 12 kwietnia 2013 r. sygn. akt IV U 1324/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. L. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

III AUa 529/13

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. zaskarżoną decyzją z dnia 3 lipca 2012 r. Nr (...) ustalił, iż stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą wnioskodawczynię N.Z.O.Z. (...) Spółkę z o.o. w J. L. podwyższa o 50% w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2011 roku do 31 marca 2012r. W uzasadnieniu decyzji pozwany wskazał, że według niego stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe za ten rok winna wynosić 1,47%.

Kolejną zaskarżoną decyzją z dnia 3 lipca 2012 r. Nr (...) ustalił, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązującą wnioskodawczynię podwyższa o 50% w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2012 roku do 31 marca 2013 roku W uzasadnieniu decyzji pozwany wskazał, że według niego stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe za ten rok winna wynosić 1,20%.

Od powyższych decyzji odwołania do Sądu Okręgowego w Zamościu złożyła wnioskodawczyni N.Z.O.Z. (...) Spółkę z o.o. w J. L., podnosząc, że jest następcą prawnym K. C. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą N.Z.O.Z. (...), gdyż w dniu 10.02.2012r. nastąpiło przekształcenie przedsiębiorcy K. C. w Spółkę z o.o. i jako następca prawny winna płacić przedmiotową składkę w takiej wysokości, w jakiej płaciłby K. C., gdyby nie dokonał przekształcenia prawnego prowadzonej przez siebie działalności, t.j. 1,03% w roku składkowym obejmującym okres od 01.04.2011r. do 31.03.2012r. i 0,96% w roku składkowym obejmującym okres od 01.04.2012r. do 31.03.2013r.

Postanowieniem z dnia 13 marca 2013r. Sąd połączył obie sprawy do wspólnego rozpoznania oraz rozstrzygnięcia i wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2013 roku:

I. zmienił decyzję z dnia 3 lipca 2012 roku Nr (...) i ustalił, że Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Spółka z o.o. w J. L. nie jest zobowiązany do opłacenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe podwyższonej o 50% w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2011 roku do 31 marca 2012 roku;

II. zmienił decyzję z dnia 3 lipca 2012 roku Nr (...) i ustalił, że Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) Spółka z o.o. w J. L. nie jest zobowiązany do opłacenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe podwyższonej o 50% w roku składkowym obejmującym okres od 1 kwietnia 2012 roku do 31 marca 2013 roku;

III. zasądził od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz wnioskodawczyni Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Spółki z o.o. w J. L. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, że w dniu 10 lutego 2012 roku nastąpiło przekształcenie przedsiębiorcy K. C. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą N.Z.O.Z. (...) w Spółkę z o.o. (...)Z.O.Z. (...). Działalność ta prowadzona jest od wielu lat, do ubezpieczenia wypadkowego zgłoszonych jest ponad 10 ubezpieczonych.

Analizując treść przepisów art. 584¹§ 1 art. 584²§ 1 k.s.h. stanowiącego, że przedsiębiorca przekształcany staje się spółką przekształconą z chwilą wpisu spółki do rejestru (dzień przekształcenia) i spółce przekształconej przysługują wszystkie prawa i obowiązki przedsiębiorcy przekształcanego, Sąd Okręgowy uznał, że jednoosobowa spółka kapitałowa powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną wstępuje w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa przekształcanego przedsiębiorcy związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, z wyjątkiem tych praw, które nie mogą być kontynuowane na podstawie przepisów regulujących opodatkowanie spółek kapitałowych, co jest uregulowane w przepisie art. 93a § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (j.t. Dz.U. z 2012r. poz. 749) mającego zastosowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych w zw. art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz.U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) Tak więc przez analogię płatnik którym jest jednoosobowa spółka kapitałowa powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną zachowuje uprawnienie do opłacania składek na ubezpieczenie wypadkowe według stopy procentowej obowiązującej poprzednika (por. przez analogię wyrok Sądu Apelacyjnego W Łodzi z dnia 18 maja 2011r., III AUa 1449/10, Lex nr 1112533).

W myśl art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.) jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150% stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. Płatnik składek zobowiązany jest opłacić zaległe składki wraz z odsetkami za zwłokę.

W piśmie procesowym z dnia 26.03.2013r. organ rentowy przyznał, że wnioskodawczyni nie podała nieprawdziwych danych, a jedynie w jego ocenie nieprawidłowe dane i że przy przyjęciu, że jest ona następcą prawnym przedsiębiorcy K. C. to w roku składkowym obejmującym okres od 1.04.2011r. do 31.03.2012r. stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe wynosi dla niej - 1,03% i roku składkowym obejmującym okres od 1.04.2012r. do 31.03.2013r. - 0,96%.

Mając na uwadze powyższe w ocenie Sądu Okręgowego nie było żadnych podstaw prawnych do podwyższenia o 50% wnioskodawczyni stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, gdyż jako następcą prawnym przedsiębiorcy K. C. zachowała uprawnienie do opłacania składek na ubezpieczenie wypadkowe według stopy procentowej obowiązującej jej poprzednika (K. C.) tj. w roku składkowym obejmującym okres od 1.04.2011r. do 31.03.2012r. w wysokości 1,03% i roku składkowym obejmującym okres od 1.04.2012r. do 31.03.2013r. w wysokości 0,96%.

Sąd Okręgowy ponadto zwrócił uwagę, że gdyby nawet nie podzielić powyższego stanowiska i uznać za prawidłowy pogląd pozwanego (tylko hipotetycznie), to również nie było żadnych podstaw do podwyższenia o 50% wnioskodawczyni stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, gdyż nie podała ona nieprawdziwych a jedynie nieprawidłowe dane (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011r., I UK 15/11, Lex nr 1212851).

Na marginesie Sąd Okręgowy podniósł też, że organ rentowy może obciążyć dodatkowo podwyższoną o 50% składką tylko za jeden rok składkowy a nie za kilka kolejnych (jak uczynił też w niniejszej sprawie)(por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2012r., I UKN 207/11, Lex nr 111301560 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 13 lutego 2013r., III AUa 1128/12).

Od tego wyroku apelację wniósł organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucał naruszenie prawa materialnego, tj. przepisu art.34 ust.1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że przekazanie organowi rentowemu nieprawidłowych danych nie uprawniało organu rentowego do podwyższenia składki wypadkowej oraz, że przekształcenie przedsiębiorcy w nowy podmiot gospodarczy uprawnia do wstąpienia w prawo do ustalenia wysokości składki wypadkowej poprzednika przekształconego. Wnosił o zmianę wyroku i oddalenie odwołań od decyzji z dnia 3 lipca 2012 roku ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Stan faktyczny sprawy jest bezsporny: w trakcie prowadzonej działalności gospodarczej nastąpiło przekształcenie płatnika składek – osoby fizycznej w spółkę prawa handlowego.

Zarzut naruszenia prawa materialnego – art.34 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych jest chybiony. Zgodnie z art.34 ust.1 jeżeli płatnik składek nie przekaze danych lub przekaze nieprawdziwe dane, o których mowa w art. 31, co spowoduje zaniżenie stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, Zakład ustala, w drodze decyzji, stopę procentową składki na cały rok składkowy w wysokości 150 % stopy procentowej ustalonej na podstawie prawidłowych danych. W myśl ust.6 art.31 dane, o których mowa, obejmują dane identyfikacyjne płatnika składek, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych, rodzaj działalności według PKD, liczbę ubezpieczonych zgłoszonych do ubezpieczenia wypadkowego oraz adres płatnika składek. Dane dotyczące działalności prowadzonej przez wnioskodawcę, liczby ubezpieczonych oraz dane identyfikacyjne płatnika wraz z jego adresem były podane organowi rentowemu. Składając odpowiednią deklarację wnioskodawca nie podał żadnych nieprawdziwych informacji, określenie wysokości stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe nie wchodzi w zakres przepisu art.31 ust.6 , a więc brak było podstaw do zastosowania wobec wnioskodawcy swoistej kary polegającej na podwyższeniu o 50% stopy procentowej składki.

Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości podziela wnioski i argumenty prawnicze zawarte w motywach zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba ich powtórzenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1997 roku II UKN 61/97 – OSNAPiUS 1998/3/104, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 roku I PKN 339/98 – OSNAPiUS 1998/24/776). Podnieść należy dodatkowo, że skarżący argumentami przytoczonymi w apelacji w żaden sposób nie podważył zasadności stanowiska Sądu pierwszej instancji, powielając przy tym poglądy przedstawione w odpowiedzi na odwołanie, jak i w toku postępowania sądowego. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku odniósł się do wszystkich tych (całkowicie chybionych) argumentów, zwłaszcza poglądu, że nastąpiła zmiana płatnika i powstał nowy podmiot rozpoczynający dopiero działalność gospodarczą.

Z tych względów i na mocy art. 385 KPC Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 98 k.p.c. oraz § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).